ANUL IX No. 1027 — 6 PAGINI 6 LEI — Sâmbătă 20 Februarie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare MARŢI, şi SÂMBĂTĂ
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY, 2. — BUCUREŞTI I.
Directorii: EMIL EMILIAN şi E. MUNTEANU. Secretar de redacţie: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

CRONICA

SCENE SUGESTIVE

Serile trecute, la una din şedinţele săptămânale ale «Stadiului Român», concepţia generală despre sport s'a îmbogăţit cu un exemplu de o sugestivitate particulară.

Era una din serile, biciuite de vânt. Una din serile acelea tăiate de un ger zgribulit pe gradaţiile termometrelor la multe grade sub zero. Una din serile în cari, moleşiţi de căldură, stadiştii, oamenii aceştia duri şi prezenţi la toate coloquiile comitetale ale grupării din care fac parte, s'au prizărit la domiciliu văduvind aproape în unanimitate ultima şedinţă a Stadiului.

O seară de iarnă grea, friguroasă şi uscată.

In jurul mesei, pe care s'au semnat de câţiva ani încoace toate actele oficiale ale Stadiului român, câţiva oficiali piroteau plictiseala unei aşteptări inutile. Incingeau discuţii pe cari le urmăreau fără convingere încercau glume cari să învioreze atmosfera sau îşi controlau din timp în timp ceasul.

Şi în clipa în care, un consens spontan a ridicat şedinţa, uşa spre care cele câteva perechi de ochi ale celor prezenţi au rotit o ultimă căutătură de aşteptare s'a deschis, făcând loc unei femei

O femee între două vârste. Congelată de frigul pe care îl luase în piept, cu obrajii roşii, şi intimidată de sobrietatea unui decor pe care îl vedea pentru prima oară.

A făcut câţiva paşi, neştiind încotro să se îndrepte, şi-a plimbat ochii în spre toate colţurile încăperii şi hotărîtă probabil să renunţe, a închegat câteva cuvinte abia perceptibile:

— «Vă rog, aici are şedinţă Stadiul Român?

Cineva i-a răspuns afirmativ.

A scos atunci o coală de hârtie, a despăturit-o cu grije şi a scos două fotografii pe cari le-a încredinţat primei mâini care i s'a întins:

— Sunt fotografiile pentru legitimaţia fiului meu. Vă rog să mi-o daţi mie».

In definitiv, scena nu are nimic senzaţional în ea. O mamă care, în seara în care frigul a imobilizat în casă mulţi sportsmeni, a găsit totuşi util să se expună gerului, venind la şedinţa unei grupări sportive, pentru a cere legitimaţia fiului său.

Atâta tot.

Dacă aţi fi fost de faţă, dacă aţi fi văzut-o în realitate, cu ochii umezi de vântul care-i săgetase, dacă i-aţi fi auzit vocea tremurătoare de importanţa actului pe care îl îndeplinea şi aţi fi încercat laolaltă cu toţi ceilalţi convingerea cu care îndeplinea o misiune pe care — în absenţa fiului său — şi-o luase singură, aţi fi cântărit mai just importanţa scenei acesteia pe care rândurile de mai sus n-o pot închega decât foarte diluat.

Aţi fi perceput diferenţa dintre concepţia variabilă despre sport a competenţelor multilaterale, concepţie strecurată în opinii când pro când contra; aţi fi apreciat asportivitatea potcapurilor şi a cataloagelor universitare cari îşi verifică convingerea asportivităţii în gazetele ale căror coloane le deschid.... sportului; aţi fi nivelat circularele Ministerului de instrucţie cari interzic sportul în şcoli şi revin a doua zi asupra circularelor; şi le-aţi fi pus în faţă simplitatea convingerei acesteia care este cu siguranţă un exemplu numai din gloata de exemple ce se mai pot ivi.

Şi aţi fi tresărit de sigur sub sugestivitatea scenei acesteia care constitue un revers reconfortant al răguşelilor asportive, pe cari le domină prin simplitate, prin logică şi prin convingere

GEORGE FULGA

O aniversare

DOI ANI

Federaţia română de football a împlinit doi ani. Ca orice instituţie tânără, condusă de oameni cari îşi iubesc opera, fiecare dată aniversală din viaţa federaţiei este respectată şi sărbătorită solemn. Un sentiment firesc.

Foarte adevărat. Dar şi un indiciu. Oamenii grupaţi în jurul federaţiei, oamenii cari de la înfiiţarea ei, s'au indentificat cu angrenajul marelui mecanism dovedesc o pasiune, o dragoste cari justifică râvna lor şi îndrituesc speranţe de continuu progres.

Aceiaş constatare am făcut-o acum doi ani. După ce am cunoscut pe cei indicaţi să asigure destinele federale, am făcut pronosticuri asupra evoluţiei instituţiei. Şi situaţia de astăzi a Rombolului este confirmarea eclatantă a vederilor noastre.

Noi suntem de părere că, ideia unei federaţii oricât de chibzuită şi puternică ar fi ea, nu poate fi realizată decât atunci când este servită de oameni pasionaţi, de oameni cari vor să consacre totul pentru un ideal.

Şi aceasta a fost destinul Federaţiei Române de Football. In jurul d-lui Leucuţia care a însemnat realizarea unităţei de vederi din partea tuturor provinciilor, footballul românesc se bucură de un comandament ideal, în organizarea căruia meritul principal îl are neobositul Octav Luchide.

Astăzi, Federaţia a ajuns la punctul culminant al aspiraţiilor celor ce se îngrijesc de soarta ei.

In doi ani, o operă legislativă temeinică, ordinea cea mai desăvârşită în toate raporturile, aceiaşi clarviziune în chestiunile technice ca şi în cele administrative, au dat activităţei federale strălucirea meritată.

Doar după doi ani şi putem vorbi de realizări impresionante pe tărâmul technic şi pe cel administrativ. Şi să nu uităm că Rombolul a preluat ca succesiune ingrată, haosul polisportiv, care a însemnat concretizarea nepriceperei.

Se împlinesc doi ani şi mai sunt multe de făcut. Cu siguranţă că la anul, când vom sărbători cel de al treilea an de existenţă, vom saluta noui realizări, noui înfăptuiri din programul oamenilor cari asigură destinelor federale o evoluţie de toată splendoarea.

LIS

Citiţi în pagina III:

Programul definitiv al sezonului de primăvară.

CONCURSURILE DE LA LAKE PLACID

Un mare succes al locotenentului Papană

O scurtă telegramă «Rador» sosită eri în Capitală anunţă un mare succes repurtat la Lake Placid de către locotenentul Papană, conducătorul expediţiei româneşti la concursurile olympice de iarnă. Miercuri dimineaţa, în cadrul concursurilor internaţionale ale Statelor Unite cari au urmat Olympiadei propriu zise, locotenentul Papană a fost invitat să participe la proba de bobsleigh «single run» care prin faptul că dă loc la lupte individuale, suscită un foarte mare interes spectacular. Conducătorul bobului românesc a coborât periculoasa pistă cu o viteză fantastică, reuşind să se claseze al doilea.

Lt. AL. PAPANA

Pe cale neoficială aflăm că media înregistrată de locotenentul Papană în această coborâre fantastică, poate fi considerată drept recordul pârtiei.

Performanţa locotenentului Papană este elogios comentată de către ziarele americane, cari relevă curajul extraordinar de care a dat dovadă excelentul bobeur român.

Penru sportul românesc, isprava lui Papană înseamnă mai mult decât s'ar putea crede, în împrejurările actuale. Plecată fără să se fi putut pregăti aşa cum ar fi fost necesar, echipa care a reprezentat culorile româneşti la Lake Placid, s'a văzut din capul locului alături de adversari consacraţi, de adevăraţi aşi ai bobului. Dar, voinţa de a învinge, şi curajul extraordinar, au putut suplini cu succes pregătirea technică de care adversarii n'au fost privaţi date fiind mijloacele materiale de cari au dispus.

Succesul lui Papană a arătat acolo unde trebuia, că România a încetat de a mai fi a cincea roată la căruţă în marile concursuri internaţionale, şi ne-a făcut cunoscuţi mai mult decât ar fi reuşit o sută de congrese internaţionale penru care s'ar fi cheltuit de o mie de ori mai mult decât ar fi fost necesar deplasării fără sacrificii proprii a echipei române de bobsleigh la Lake Placid.

Dăm mai jos câteva însemnări asupra pistei, făcute de locotenentul Papană, distinsul nostru colaborator, înainte de începerea concursurilor:

PE GHIAŢA LA 120 Km. PE ORA

LAKE PLACID, 30 Ianuarie.— In fine, după o săptămână de aşteptare, timpul călduros nepermiţând nici un antrenament, eri pentru prima oară, am descins pe pista olympică dela Lake Placid.

In linii mari, pârtia se prezintă astfel:

Are 2350 m., şi este toată, din cea mai pură ghiaţă. Chiar şi marginile, dealungul bucăţilor în linie dreaptă, sunt tot de ghiaţă. Diferenţa de nivel este de circa 260—270 m. Are trei porniri: dela jumătate milă, dela o milă şi de sus dela «TOP».

Oricât de **olympic** ar fi cineva, pentru a putea conduce un bob, trebue să treacă în primul rând un examen medical. In afară de examinarea ochilor, inimii, tensiunei arteriale etc., concurentul este băgat într'un aparat, în formă de leagăn, care te zmuceşte şi te învârteşte; dacă nu eşi zăpăcit din el, eşti în fine apt pentru a conduce. Pe de altă parte, nu ai voe să cobori direct de sus, ci întâi dela o jumătate de milă, apoi, în urma propunerii comitetului de supraveghere, treci la o milă, şi pe urmă dea bia, cu greu, de sus.

Pârtia are 26 de viraje dintre cari 5 foarte grele şi periculoase. Din acestea, 3 sunt adevărate capodopere: primul de sus White face (faţa albă), care este complect în loc, şi e construit după tipul german, în cădere. Are o lungime de vreo 25—30 m., şi cazi în el cu 8—10 m.; e deci o panta de circa 30%. Când intri în el nu mai vezi nimica, şi habar n'ai ce ţi se va întâmpla. Al doilea este **shady-corner**, de acelaş calibru, dar nu mai e la vale şi nu mai ai senzaţia de vrille, de tirbouchon. Aci intri însă cu mai mare viteză şi ai impresia, când eşti în mijlocul lui, că ai să te turteşti. Efortul este aşa de mare, încât un bob de lemn, al Germaniei, a sărit în bucăţi, fără nici un motiv aparent. Acest viraj are 6,5 m. înălţime.

ECHIPA ROMANA LA LAKE PLACID

In fine, al treilea e cel mai greu, şi este aşa numitul Zig-Zag. Sunt 2 viraje: primul de 90 de grade, şi al doilea de 120 de grade şi între ele sunt 8—10 m. Trecerea este atât de bruscă, încât echipierii nu au timp să se aplece întâi într'o parte şi apoi în cealaltă, ci la prima parte stau drept şi apoi se apleacă doar pe o singură parte.

Bobajul este aproape imposibil, deoarece pârtia e atât de lunecoasă încât la cea mai mică

Locot. AL. PAPANA

Continuarea în pagina IV-a).

LA ORDINEA ZILEI

Răzmeriţa arbitrilor

Printre chestiunile cari apasă mai greu pe sufletul năpăstuiţilor pământeni, conferinţa dela Geneva, bombardarea Shanghaiului şi clasificarea arbitrilor români ocupă locurile de frunte. Veţi zice fără îndoială, dv. privitori dela distanţă ai acestor actualităţi mondiale, că o anumită apropiere este deplasată, sau că se potriveşte ca nuca 'n perete... In definitiv, fiecare cu părerea lui şi nu noi vom fi aceia cari să impietăm asupra cuiva. Dacă tunurile dela Shanghai, partida de oratorie pacifistă dela Geneva şi clasificarea arbitrilor la Bucureşti alcătuesc evenimentele primordiale ale preocupărilor lumeşti şi s'ar putea găsi unii cari să afirme contrariul, aceasta nu înseamnă că dreptatea nu-i de partea noastră. Primele două mari evenimente, sunt îndeajuns de adâncite în creerii tutulor, pentruca argumentarea noastră să mai fie necesară. Pentru cel de al treilea vom scrie aci câteva modeste rânduri de gazetă, obligaţi fiind să risipim pe cât ne va fi cu putinţă îndreptăţita dv. nedumerire.

Da domnilor! E un eveniment de importanţă mondială ceeace se face de câtva timp la Bucureşti pentru binele şi folosul tutulor cavalerilor mici şi mari ai fluerului regulamentar de pe tot întinsul ţării.

De luni de zile, în tranşeele celei mai crase desinteresări, căprăriile arbitrariceşti luptă în caznă de zi şi noapte să pună ordine în debandada erarhiei pe care dispariţia dintre vii a aafarului arădean a sădit-o în prea înobilata asociaţie.

Dar, vedeţi dv. e un făcut, ca atunci când nobilele intenţii se dezlănţue mai cu foc în îmbunarea unui lucru, beţele să sară în roate ca epurele în faţa lăutarului. Cazna măririlor înhămate la jugul orânduirii celor câteva sute de cavaleri, este sabotată de veşnic nimicnicia omenească.

Unul se burzulueşte că, deşi arbitrează de câteva decenii, n'a fost categorisit acolo unde-l cer cei de acasă. Altul, că... dece cutare-i de ligă şi cellalt federal, când nici vechimea şi nici calităţile nu le dau dreptul la aceasta. Şi astfel, marea problemă nu-şi poate găsi o rezolvare echitabilă din cauza pasiunii exagerate pe care o pun şi cei de sus şi cei de jos. Fiecare bănueşte de rea credinţă pe cellalt, fiecare se simte obligat să critice cu vorbă tare condiţiunile în care comisia adhoc înşiră pe sfoara erarhiei, cele 4 companii de cavaleri. Nu ştim cine-i cu dreptatea, dar, atunci când se face atâta zarvă şi se varsă atâtea lacrimi, este sau nu cazul să facem constatarea că ne găsim în faţa unui caz de însemnătate mondială în felul tunurilor din Shanghai şi a discursurilor dela Geneva?

Duceţi-vă odată, aşa de probă acolo unde se pune la cale evenimentul acesta mondial şi apoi vom vedea dacă nu veţi ajunge şi dv. la aceiaşi concluzie.

Odată de probă...

L. R.

Actualităţi

Fulea boxează cu Kid Nitram la Paris

Campionul României la categoria mijlocie Mihail Fulea, a perfectat contractul pentru un match cu Kid Nitram la 3 Martie în sala „Paris Ring" din Paris.

Adversarul lui Fulea a fost pe vremuri unul din boxeurii de frunte ai Franţei şi a deţinut titlul naţional la categoria mijlocie. In palmaresul său foarte bogat se găseşte printre altele şi o victorie la puncte asupra lui Marcel Thil.

Presa franceză şi victoria lui Spakow

Victoria lui Spakow a avut darul să dea loc la variate comentarii în presa franceză. Multe dintre ziarele parisiene contestă chiar decizia, care — după ele — ar fi nedreptăţit pe fostul campion al Franţei.

Relatările corespondentului nostru ne duc însă la concluzia că decizia a fost cât se poate de justă, corespunzând perfect fazelor luptei. Că o victorie a lui Gandon ar fi fost mai bine primită la Paris nu încape nici o îndoială de vreme ce învinsul lui Spakow este considerat ca cel mai bun semi-grea al Franţei. In cursa care se va deschide pentru titlul european, înfrângerea lui Gandon va fi fără îndoială resimţită, cu atât mai mult cu cât Spakow nu este la prima victorie asupra fostului campion francez.

După partida de Sâmbătă, compatriotul nostru a primit mai multe oferte, printre cari cea mai avantajoasă pare a fi aceia făcută de un mare promotor elveţian pentru un match la Zürich.

Până la 1 Martie, e vorba să se facă... a cincea revanşă, cu toată bursa învingătorului.

ATLETISM

In preajma jocurilor Olympice au început pronosticurile

Pe măsură ce ne apropiem de data jocurilor olympice, încep să apară şi diverse pronosticuri asupra rezultatelor probelor de atletism, sport care constitue punctul de atracţie al viitoarei Olympiade dela Los Angeles.

Socotim prematur orice fel de pronosticuri, dat fiindcă mai sunt 7 luni, că până în acest moment niciuna din ţările participante nu şi-a desemnat participanţii, că unele ţări sunt departe de a şti ce contigent de atleţi vor putea deplasa.

Totuşi unele anticipări, asupra faimoaselor lupte ce se vor da pe stadionul dela Los-Angeles, sunt pline de interes.

Reputatul campion european la nataţie, ungurul Barany, acordând un interview unui ziar austriac, se crede în măsură să formuleze pronosticuri. Mai mult chiar, să citeze nume.

Mai interesante sunt diversele anchete făcute de marile ziare americane printre atleţii şi conducătorii atletismului din Statele-Unite. In acest sens, sunt interesante declaraţiile lui Lawson Roberston, care va fi şi de data aceasta, — cum a fost şi în 1920, 1924, 1928, — managerul echipei americane, asupra posibilităţilor reprezentanţilor Statelor-Unite la cea de a zecea Olympiadă.

Reţinem că pentru cursele pe 100 şi 200 metri el vede cu primă şansă pe compatrioţii săi: Tolan, Wykoff, Simpson şi pe un tânăr J. Burnett, campion junior, creditat cu 9" 3/5 pe 100 yards şi 21 s. 3/10 pe 220 yards şi privit ca

(Continuarea în pag. IV-a).